

AET1

Asian and Middle Eastern Studies Tripos, Part IB

Easter 2021

Paper MES13

Intermediate Hebrew Language

Section A (*Classical Hebrew*) is not being offered.

For **Section B** (*Modern Hebrew*), answer **all** questions.

Write your number **not** your name on the cover sheet of **each** answer booklet.

STATIONERY REQUIREMENTS

20 page answer booklet

Rough Work Pad

SPECIAL REQUIREMENTS TO BE SUPPLIED FOR THIS EXAMINATION

Print version of the following dictionary: Oxford English-Hebrew Hebrew-English Dictionary.

You may not start to read the questions printed on the subsequent pages of this question paper until instructed to do so.

SECTION A (Classical Hebrew)

A Classical Hebrew section is not being offered.

SECTION B (Modern Hebrew)

1. Translate the following **unseen Modern Hebrew** passage into **English** and **answer** the questions in **Hebrew** below [15 marks: 9 marks for translation, 6 marks for the questions]:

הלקוח תמיד צודק

עד לפני שנים אחדות לא ציפו הלקוחות הישראליים לקבל שירות טוב בחנויות. הם לא חשבו שהמוכרים צריכים להיות אדיבים. כשהם היו מחכים הרבה זמן בתור, או כשהמוכרים לא היו מגלים אליהם סבלנות, הם קיבלו את התנהגותם ואמרו: "ככה זה בישראל, זה לא נורא".

אבל בשנים האחרונות התחילו הלקוחות הישראליים לגלות שבעולם הגדול הדברים שונים. הרבה יותר נעים לקנות, כאשר המוכר אומר לך "בוקר טוב", מחייך אליך, עונה לשאלותיך ולא עומד חסר סבלנות, ומחכה שתצא כבר מן החנות, כדי שהוא יוכל להמשיך לדבר בטלפון ...

היום גם המוכרים הישראליים יודעים, שבלי שירות טוב אי אפשר לעשות עסקים. יִצְחָק כֹּהֵן, כלכלן ישראלי, בדק ומצא, שלקוח שממשיך לבוא לאותו קיוסק יום-יום, כדי לאכול פלאפל, משלם כ-3000 שקלים בשנה. אם גם בעל הקיוסק יודע זאת, כדאי לו לשנות את התנהגותו ולתת שירות טוב: כדאי לו להיות נחמד, לחייך אל הלקוח ולשאול אותו "מה נשמע"; כדאי לו לנקות את השולחן, לפנות כלים מלוכלכים מן השולחן ולנסות לתת ללקוח הרגשה נעימה וביתית. כדאי לו גם לעבוד במהירות ולא לתת לאנשים לחכות הרבה זמן בתור.

Adapted from *Hebrew from Scratch: Part Beth* (Jerusalem: Academon, 2001), p. 332.

(a) סמנו (או כתבו) את שני המקרים של **היה + פועל (בהווה)** בפסקה הראשונה והסבירו למה הסופר בחר ב**היה + פועל (בהווה)** ולא בעבר הרגיל.

(b) נתחו את **עשר הצורות המודגשות**.

(c) במילים שלך, מה זאת אומרת "המוכרים לא היו מגלים אליהם סבלנות"?

2. Write a composition of **200 words** in **Modern Hebrew** on **one** of the three topics given below [15 marks]:

(a) האם אפשר לשנות את העולם מחוץ למסגרת הפוליטית? אם כן, איך? אם לא, למה?

(b) כתבו סיכום של יצירה ספרותית שאתם אוהבים והסבירו למה יצירה זו חשובה בעיניכם.

(c) אם מישהו רוצה לשכנע אנשים רבים ברעיון החדש שלו, כדאי לו לכתוב פרוזה או שירה? למה?

3. Translate the following **seen Modern Hebrew** passage into **English** and **answer** the questions in **Hebrew** below [20 marks: 11 marks for translation, 9 marks for the questions]:

על החלומות, פרק א', קטעים 5-6

בן עשרים וחמש היה צמח כאשר סיים את לימודיו במשפטים ויצא לו לאנגליה להשתלמות, כדי להיות בשובו עורך הדין המפורסם ביותר בארץ ישראל. במסיבת-הפרידה שערך דודי צמח לעצמו ניגן דודי ליפא לפני האורחים ונאם נאום ארוך לכבוד אחיו הצעיר על דין, על עורכי דין,

(turn over)

על הצדק, על חברת האדם, על האדם בחברה, על הטוב ועל הרע. את נאווו סיים במשפט "ויותר מכל – הִיָּה נֶאֱמָן לְעֶצְמָךְ".

לאחר שכל האורחים נפרדו והלכו עוד המשיך ליפא לנגן. הוא שתה הרבה באותו ערב, ועמד בקושי על רגליו, רק דודי צמח לא שתה כלום. כאשר נשאר לבדו עם ליפא אמר לו: "אני מוֹדֶה לך על הנאווו שנאמת לכבודי, אבל דַּע לך, שאני יכול לחלום ולא להיות עֶבֶד לחלומותיי. החלטתי להצליח בחיים, וכל הדרכים להצלחה טובות בעיניי.

ארבע שנים ישב דודי צמח באנגליה וחזר משם עם תואר "דוקטור למשפטים" ועם אישה. זוכר אני את הביקור הראשון שלו אצלנו לאחר שובו מאנגליה. היה חורף ובחוץ ירד גשם חזק ...

Adapted from *Brandeis Modern Hebrew: Intermediate to Advanced*, pp. 146, 149.

(a) רשמו כל צירוף סמיכות שבטקסט וכתבו אותו מחדש בלי סמיכות (למשל: בֵּית הָאִישׁ < הבית של האיש).

(b) רשמו כל מקרה של שם עצם עם כינוי חבור שבטקסט וכתבו אותו מחדש בלי כינוי חבור (למשל: בֵּיתו < הבית שלו).

(c) ליפא מסיים את הנאווו שלו לכבוד אחיו צמח במשפט "ויותר מכל – הִיָּה נֶאֱמָן לְעֶצְמָךְ". מה זאת אומרת בעיניכם? למה זה נזכר כאן ולמה זה חשוב בהקשר הרחב יותר?

4. Translate the following **seen Modern Hebrew** passage into **English** and **answer** the questions in **Hebrew** below [20 marks: 11 marks for translation, 9 marks for the questions]:

דעה: יום ללא קניות – בשביל מה צריך את זה?

באתר אינטרנט מרכזי בנושא "יום ללא קניות", כתוב: "תרבות הצריכה שלנו יצאה משליטה. בעבר, קנינו את מה שהיינו צריכים, נקודה. כעת, גם כשאנחנו כבר צריכים הרבה, אנו קונים מסיבות אחרות: להרשים חברים, למלא הרגשת ריקנות, להרוג זמן."

למעשה, רוב הזמן אין אנו קונים את מה ש"אנחנו באמת צריכים". כלומר, בהקשר של 'יום חופשי מקניות' נהוג **לזהות** חלק מרבות הצריכה העכשווית עם כניעה לתשוקות במקום **ההסתפקות** בצרכים האמיתיים שלנו ... בעוד צרכים הם בדרך כלל 'הכרחיים' התשוקות הן מותרות. אך מהם בעצם אותם 'צרכים' בהם יש להסתפק?

יש קונצנזוס כי כל אדם צריך לאכול. האכילה היא צורך! אולם שאלות כמו 'מה לאכול, כמה לאכול, מתי לאכול ואיך לאכול?' תלויות בהקשר התרבותי. בתרבות אחת אכילה מסביב לשולחן היא הכרח – ובתרבות אחרת היא **נחשבת** למותרות. בתרבות מסוימת אכילה במסעדה היא צורך של אנשים עובדים ובתרבות אחרת יציאה למסעדה נחשבת למותרות. יש תרבויות המסתפקות במנה אחת בכל ארוחה – ויש תרבויות **המקפידות** על הגשה של שלוש מנות. הדוגמאות האלה **מראות** עד כמה ההבחנה בין תשוקות ובין צרכים היא פיקטיבית ותלויה הקשר תרבותי.

Adapted from *Brandeis Modern Hebrew: Intermediate to Advanced*, p. 330.

(a) רשמו כל שם פעולה שבטקסט וכתבו לידו את שם הפועל שלו. (למשל: כתיבה < לכתוב)

(b) נתחו את **חמש הצורות המודגשות**.

(c) הגדירו/הסבירו במילים שלכם מה המשמעות של המילה "מותרות".

END OF PAPER

Page 5 of 5